

Det finns ett mönster i Skrifterna som visar att Gud först kommer till det judiska folket, fullbordar sina löften och sedan låter överflödet nå ut till hedningarna. Men i vår text vill är mönstret det motsatta. Det utvalda folket ha ett tecken, vilket hedningarna inte kräver. De kommer, ser och hör och omvänder sig. Hur kommer det sig?

1. Detta släkte är ett ont släkte. Det begär ett tecken.

- a) Vilket släkte talar Jesus om? Varför är det ont? Är det fel att begära tecken? Frågan är fel ställd. Vi behöver omvända oss och tro evangelium! Det hör till saken att Jesu redan gjort en mängd tecken och under. Men **de ville inte tro**. De ville att Jesus skulle göra som du ville. De ville inte riskera att följa honom med risk för att förlora sig själva. De var livrädda för det.
- b) Det omdömet gäller också om oss ... Vi vill att Jesus ska bevisa för oss vem Han är istället för att tänka på vår egen omvändelse? Så lurar vi oss själva genom att ställa fel frågor. Som om Jesus skulle behöva bevisa vem han är. Jfr händelserna vid frestelseberget ... Om du är Guds Son ... Men Jesus behöver inte bevisa vem Han är.
- c) Men varför gör Jesus då så många under. Är de inte tecken. Jo, kanske är de det, men tecken på vad då? De är tecken på hans kärlek till människorna. Men varför tas han då inte emot som den han är, som den som uppenbarar Guds kärlek?

2. Det skall inte få något annat än Jona-tecknet.

- a) I Matteus handlar tecknet om död och uppståndelse, men här handlar det om omvändelsens nödvändighet. Jesus påminner dem om två välkända exempel. Det första har vi i dagens GT-liga text, drottningen från Södern (S Arabien, dagens Jemen). Hon hade allt men vill höra Salomos vishet. Och hon blev andlös av häpnad över vad hon såg och hörde. Det andra exemplet är hämtat från norr, nineviternas omvändelse. Båda exemplen handlar om hedningar, **de ville tro**.
- b) Och där har vi skillnaden mellan det onda släktet och exemplen, mellan de som inte vill och de som vill.
- c) Kristna människor är sådan som vill tro. De dras till ljuset för att det ska bli uppenbart att de vill höra till ljuset. Och väl där ser de och förstår sådant de tidigare längtat efter. Guds kärlek till mig blir till överbevisning.

3. Hon kom från jordens yttersta gräns

- a) Här får vi missionsperspektivet. Det är evangelisten Lukas som formulerar sig så. Han kände säkert till profettexterna som talade om hur alla en dag ska dra upp till Jerusalem för att där se och höra, men här är vad som är förmer. Här finns en Gud som istället kommer till oss och vars mission ska nå till jordens yttersta gräns. Herren vill nå ut till alla folk och varje enskild människa med sitt budskap, sitt ljus.
- b) Det är vad alla brinnande ljus i Värnamo kyrka vill berätta för oss ... Jesus behöver inte längre ge oss några tecken och inte heller vill Han göra dem för att visa upp sig eller skaffa anhängare. Han behöver inga sådana. Det är vi som behöver honom.
- c) Jesus gör inga tecken som om han behövde visa upp sig. För att riktigt stryka under det ger han dem en liknelse i v 33.

Ingen tänder ett ljus och ställer det på en undangömd plats eller under skäppan, utan man sätter det på ljushållaren, så att dem som kommer in ser skenet